

חוק המלווה (מוסדות כספיים), תש"י—1950 *

1. בחוק זה —
 "מוסד כספי" פירושו — בנק כמשמעותו בפקודת הבנקאות, 1941, או אגודה שיתופית לאשראי;
 "שטרי-ערך" פירושו — שטרי הערך שהוצאו בהתאם לחוק זה.
2. הממשלה מורשית בזה ללוות ממוסדות כספיים סכום שלא יעלה על חמישה מיליון לירות ולהוציא למטרה זו שטרי-ערך.
3. (א) שטרי-הערך ייפדו ביום ט"ו בחשוון תשט"ז (31 באוקטובר 1955).
 (ב) שטרי-הערך ישאו רבית בשיעור של שלושה למאה לשנה, שתשולם בשיעורים חצי-שנתיים ביום 1 באפריל וביום 1 באוקטובר של כל שנה, החל מיום כ"ד באדר ב' תש"א (1 באפריל 1951).
 (ג) הממשלה רשאית לפני המועד הקבוע בסעיף קטן (ב), לפדות בערכם הנקוב את כל שטרי-הערך, או חלק יחסי שווה מכל שטר ושטר, לאחר מתן הודעה מוקדמת של שלושה חדשים לפחות בה ייקבע מועד הפדיון; ההודעה תפורסם ברשומות. ניתנה הודעה כאמור, לא ישאו שטרי-הערך, או החלק היחסי של כל שטר ושטר, הכל לפי הענין, רבית לאחר המועד שהממשלה קבעה כמועד לפדיון.
 (ד) שטרי-הערך ייערכו בצורת תעודות סטוק, וכל תעודה תהיה בסכום שהוא כפל של עשר לירות; התעודות יהיו לזכות הבעלים הרשומים או למוכ"ז.
 (ה) שר האוצר יקבע בתקנות את שאר התנאים של שטרי-הערך ובכלל זה — נוסחם ודרכי העברתם.
4. הקרן והרבית השתלמים לפי שטרי הערך וכל ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות ומתוך רכושיה של המדינה.
5. כל שטר משטרי-הערך ישא את חתימות שר האוצר והחשב הכללי או את חותם חתימותיהם.
6. שטרי-הערך פטורים ממס בולים.
7. כל מוסד כספי רשאי לרכוש שטרי-ערך, על אף כל איסור או הגבלה בחוק, בתזכיר ההתאגדות או בתקנות של המוסד.

⁰ נתקבל בכנסת ביום כ"ז באב תש"י (10 באוגוסט 1950).

¹ ע"ר מס' 1134 מיום 9.10.41, תוס' 1, עמ' 80.

8. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשמי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע.

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 71

חוק ערבויות מטעם המדינה, תש"י—1950 *

1. (א) שר האוצר מורשה — באישור ועדת הכספים של הכנסת — לערוב בשם מדינת ישראל, בשנת הכספים 1950/51, למילוה, או לערבות למילוה, אשר — לדעת שר האוצר — נועד לשמש לפיתוח או לעידוד ענף משק בעל חשיבות כלכלית לאומית או לתכלית אחרת שיש בה ענין לכלל.

הרשאה לפתח
ערבויות

(ב) ערבות לפי חוק זה תינתן בתנאים ובבטחונות ששר האוצר יקבעם, אם באופן כללי ואם למילוה מסויים או לסוג מסויים של מילווה; אך לא תינתן ערבות למילוה, או לערבות למילוה, בסכום העולה על 250,000 לירות, אלא אם תנאיה ובטחונותיה אושרו על ידי ועדת הכספים של הכנסת.

2. הסכום הכולל שלו יינתנו ערבויות לפי חוק זה בשנת הכספים 1950/51 לא יעלה על עשרה למאה מסכום התקציב הרגיל של המדינה לאותה שנת כספים, או על סכום אחר שהממשלה — באישור ועדת הכספים של הכנסת שניתן על דעת כל חברי הוועדה שהשתתפו בישיבה — תקבע מזמן לזמן.

הגבלה של סך-
כל הערכויות

3. הוראות פקודת המסים (גבייה)¹ יחולו לגבי גביית כל סכום המגיע למדינת ישראל בקשר לערבות שניתנה לפי חוק זה, כאילו היה אותו סכום מס, כמשמעותו באותה פקודה.

גבייה

4. שר האוצר יפרסם ברשומות — בעת ובעונה אחת עם פרסום ההכנסות שנתקבלו וההוצאות שהוצאו בתקציב המדינה הרגיל בשנת הכספים 1950/51 — דין וחשבון על הערבויות שניתנו לפי חוק זה באותה שנת כספים.

פרסום

¹ נתקבל ככנסת ביום כ"ז באב תש"י (10 באוגוסט 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 52 מיום כ' באב תש"י (8 באוגוסט 1950), עמוד 220.
² חוקי א"י, כרך ג', פרק קל"ג, עמ' 1374.